

”Luffarschottis” för kultisfrälsta

NORRTELJE ELITKAPELL: Luffarschottis (Sonet, LP). Som Grus i dojjan, fast liksom seriösare. Så skulle man kunna karakterisera Norrtelje elitkapell. Det är alltså ett gäng glada musikanter som med friskt mod ger sig på spelmannsmusik från Uppland.

Seriösare? Ja, för det första blandar elitkapellet inte upp spelmannsmusiken på samma sätt som Grus i dojjan. Och för det andra verkar medlemmarna i gänget, det moderniserade framförandet till trots, ha ett myc-

ket ömsint förhållande till den spelmanstradition de förvaltar.

Norrtelje elitkapell står alltså för ett på det hela utmärkt framförande. Men visst har t.ex. Grus i dojjas halvstudsinställning till musiken och framför allt deras vana att landa friskt, en stor fördel. För en platta som Luffarschottis med bara spelmannsmusik, blir lite långtråkig, må vara aldrig så skickligt framförd, om man inte tillhör skaran av kultisfrälsta.

stefan olzon